

REDAKCE / 16. 5. 2016

Kulturní tipy (16.–22. 5.)

Výběr z filmových projekcí, televizního vysílání a čtení o filmu.

Ke čtení

„Důležitou roli hrála i inspirace americkou tvorbou. Už v polovině 90. let začala DR svoje manažery a producenty posílat na služební cesty do Los Angeles, kde navštěvovali natáčení seriálů jako 24, NYPD Blue nebo L.A. Law. Do Dánska se pak vrátili s novými koncepty, jako jsou kolektivní psaní scénářů, showrunnerství nebo tvorba nekonečných seriálů“ Táňa Zabloudilová o severských seriálových detektivkách a šancích, že se podobně kvalitní televizní tvorby dočkáme také u nás:

http://www.rozhlas.cz/radiowave/kultura/_zprava/od-sary-lund-k-okupaci-ruskem-proc-jsou-severske-serialy-porad-tak-dobre-1611863

„Režisér Michal Kollár si dal záležet na každém detailu, tak aby byla zachována absolutní věrnost době, i proto byla potřeba dlouhodobá příprava. Téměř ve všech exteriérových záběrech jsme museli odretušovat současné prvky a dokreslit je za ty dobové. Dobrým příkladem je rekonstrukce bratislavského nádraží, které už neexistuje. Proto se režisér rozhodl nádraží ve filmu poskládat ze tří různých lokací, a to z nádražní budovy natočené v Teplicích, peronu nasnímaném v Berouně či výhybkové soustavě natočené v Bratislavě (...)“ Text a video o tom, jak vznikaly vizuální efekty *Rudého kapitána*:

http://www.lidovky.cz/jak-se-bratislava-se-vratila-do-90-let-podivejte-se-na-vizualni-efekty-ve-filmu-rudy-kapitan-gs7-/kultura.aspx?c=A160510_124454_In_kultura_hep

„Je to drobný film, tak jako jsou drobné proměny světelnosti v jeho klíčových scénách. Ale mnohdy se v podobném krátkém záblesku odhalí víc než v dlouhém epickém vyprávění.“ Tomáš Stejskal recenzuje nový film Woodyho Allena *Café Society*:

<http://art.ihned.cz/film-a-televize/c1-65289890-cafe-society-woody-allen-film->

recenze

„Zdá se, že někteří filmaři Hřebejkovy generace postupně přecházejí od toho, čemu se nadávkou říká primitivní antikomunismus, k poznání, že problém není, že v nás přetrvává komunismus, ale že se někteří velmi rychle přizpůsobili novým pořádkům. Ta Hřebejkova moralistní kritika je nicméně stále formulována z pozic establishmentu, takže jí toho nutně spoustu uniká, a on sám, Jan Prušinovský s Kobrami a užovkami i Vladimír Michálek s Mamonem se velmi snaží, aby je snad někdo neoznačil za levičáky. To je pořád fuj.“ Z rozhovoru s Kamilem Filou pro Salon deníku Právo.

„Marvel drtivě vyhrál bitvu s konkurencí i sám se sebou. Po Občanské válce se možná budete ptát, jestli jste spíš na straně týmu Kapitána Ameriky, nebo Iron Mana. Ale jen těžko jde nebýt na straně týmu Marvel.“ Vít Schmarc chválí film Captain America: Občanská válka.

„Po dvou prvních dílech se tak zdá, jako by tvůrci propadli své vlastní metodě spleťtého vyprávění, které si mezi sebou předávají desítky postav, velkých skoků a odsouvání hrdinů na řadu dílů (možná napořád) mimo okraj dění, případně do izolované role, v níž se sami zmítají bez jasné návaznosti na vše ostatní.“ Jindřiška Bláhová kritizuje první díly šesté řady Hry o trůny:

<http://www.respekt.cz/kultura/nuda-se-blizi-sesta-serie-hry-o-truny-zatim-brusli-na-tenkem-lede>

Domácí kino

20. 5. **Ať žijí duchové!** (Klenoty českého filmu) Remasterovaná verze

„Celkem jsem zde prováděl šedesát devět triků. Jsou nejrůznějšího druhu – k některým jsme museli pozvat na pomoc také pyrotechnika. Z největší části se trikové záběry soustředily do scén, kde vystupují vedle dětských hrdinů i malí trpaslíci – ve skutečnosti je hrají dospělí lidé. Tyto záběry byly nejzajímavější, ale současně i nejnáročnější.“

Z rozhovoru s trikovým kameramanem Vladimírem Novotným. Jedlička, S., Zde jest mýsto (sic!) naše! *Kino* 1977, r. 32, č. 10 (17. 5.), s. 9.

V televizi

16. 5. CSFilm 16:00 **Hledání cest** (1988)

„Celovečerní dokumentární film režisérky Heleny Třeštíkové Hledání cest je součástí projektu, při němž tvůrčí štáb průběžně šest let sledoval šest manželských párů. Peripetie vývoje jednoho z nich, manželů Haverlandových, se staly obsahem filmu Z lásky (1987), osudy zbylých pěti režisérka zachytila v tomto snímku.“

-jh- Hledání cest. Filmový přehled 1989, č. 3, s. 7.

17. 5. CSFilm 20:00 **Smuteční slavnost** (1969)

„Smuteční slavnost byla přímým důvodem mého vyhazovu z Barrandova. Nové vedení FSB mě pozvalo k prověrkám. K odpovědnosti za Smuteční slavnost jsem se přihlásil bez výhrad. Když jsem se dozvídal, co někteří moji kolegové říkali na sebe, ale především na druhé, bylo mi z toho úzko. Pohovor skončil a já odešel do vedlejší místnosti počkat si na výsledek: „ . . . filmem Smuteční slavnost, formálně na vysoké úrovni, ale ideově jednoznačně zcestným (sic!) dílem, hrubým způsobem napadl politiku KSČ v období kolektivizace. Komise došla k názoru, že v současné situaci je setrvání s. Zdenka Sirového v hrané tvorbě studia nežádoucí a doporučuje, aby s. Sirový přešel do dabingového studia, kde svými zkušenostmi a příkladnou pracovitostí může být nápomocen úsilí tohoto studia v jeho cestě za dosažením vyšší kvality.““

Taussig, Pavel, Mýtus o české zemi. S Evou Kantůrkovou a Zdenkem Sirovým o Smuteční slavnosti. *Kino* 1990, r. 45, č. 6 (27. 3.), s. 5.

17. 5. ČT2 22:40 **Ene bene** (2000)

„Ene bene je dalším svěžím závanem do plachet všech, kteří přivolávají novou českou Novou vlnu. I když nějaký ten pŮlbodík tu asi k dokonalosti schází, nebojím se vytáhnout známku nejvyšší.“

Sedláček, Jaroslav, Ene bene. *Cinema* 2/2000, č. 106, s. 44.

18. 5. CSFilm 20:00 **13. revír** (1946)

„Roku 1942 vyšel v nakladatelství Karla Voleského detektivní román Eduarda Fikera Zinková cesta, úspěch měl u kritiky i u čtenářů. Na knihu v říjnu 1944 upozornil herec František Kreuzmann dramaturgii filmové společnosti Miloše Havla Lucernafilm. O námět tehdy projevil zájem režisér Otakar Vávra, ale záhy jej i s dramaturgy odmítl. Byl proto odprodán druhé výrobní společnosti Nationalfilm.“

<http://www.filmovyprehled.cz/Revue/Filmy/13.-revir>

20. 5. CSFilm 22:00 **Pražská pětka** (1988)

„Zamyslím-li se nad celkovým vyzněním filmu, spatřuji vklad režijní osobnosti Tomáše Vorla v jeho schopnosti beze zbytku využít poetik divadel a vytvořit z jejich povídek kompaktní celek, který znamená pro všechny soubory rovnocenný prostor k vyjádření. Domnívám se, že hlavní roli hrála v tomto filmu vzájemná důvěra režiséra a všech tvůrců, obrovská radost ze hry a z kolektivní tvorby. Právě ony přispěly k tomu, že se Pražská pětka tolik odlišuje od většiny barrandovské produkce.“

Ševčíková, Renata, Objektivem kritiky: Pražská pětka. *Film a doba* 1989, r. 35, č. 9, s. 526.

-mrš-